

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 De numero beatitudinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

SED CONTRA est, quod Aug. dicit in lib. de ser. do-
mini in monte. * Ita quidem in hac uita completi
possunt, sicut completa in Apostolis esse credimus;
nam illa omnimoda, & in angelicam formam muta-
tio, que post hanc uitam promittitur, nullis uerbis
expon potest.

RESPON. Dicendum, quod circa ista præmia ex-
positores sacræ scripturæ, diuersimode sunt locuti.
Quidam n. omnia ista præmia ad futuram beatitudi-
nem pertinere dicunt, sicut Amb. super Luc.* Aug.
uero dicit ea ad præsentem tem uita pertinere. Chrys.†
autem in suis Homiliis, quædama corum dicit perti-
nere ad futuram uitam, quædama aut ad præsentem. Ad
cuius evidentiam considerandum est, q[uod] spes futura
beatitudinis potest esse in nobis propter duo. Primo
quidem propter aliquam preparacionem, uel disposi-
tionem ad futuram beatitudinem, quod est per mo-
dum meritii: alio modo per quandam inchoationem
imperfectam futuræ beatitudinis in uiris sanctis etiæ
in hac uita. Aliter enim habetur spes fructificationis
arboris, cum uirescunt frondibus, & aliter cum iam
primordia fructuum incipiunt apparere. Sic igitur
ea, que in beatitudinibus tanguntur tanquam merita,
sunt quædam præparationes, uel dispositiones ad
beatitudinem, uel perfectam, uel inchoatam; ea uero
que ponuntur tanquam præmia, possunt esse uel ip-
sa beatitudo perfecta, & sic pertinent ad futuram uitam:
uel aliqua inchoatio beatitudinis, sicut est in uiri-
is perfectis, & sic præmia pertinent ad præsentem
uitam. Cum enim aliquis incipit proficere in acti-
bus uirtutum & donorū, potest sperari de eo, quod
perueniet ad perfectionem uitæ, & ad perfectionem
patris.

Ad PRIMUM ergo dicendum, quod spes est de fu-
tura beatitudine sicut de ultimo fine: potest etiam es-
se & de auxilio gratie, sicut de eo quod ducit ad fi-
nem, secundum illud ps. 27. In Deo sperauit cor meū
& adiutorium sum.

Ad SECUNDUM dicendum, q[uod] mali etsi interdum
in hac uita temporales poenas non patiantur, patiun-
tur tamen spirituales. Vnde Aug. dicit in i. Confes. *Iussisti domine, & sic est, ut pena sibi sit inordinatus
animus. Et Philosophus dicit in 9. Ethic. de malis, q[uod]
contendit ipsorum anima, hoc quidem huc trahit, il-
lud autem illuc. & postea concludit. Si autem sic mi-
sereris est malum esse, frigiendum est malitiam inten-
sæ & similiiter econuerlo, boni etsi in hac uita quan-
doque non habeant corporalia præmia, nunquam
tamen deficiunt a spiritualibus etiæ in hac uita, se-
cundum illud Matth. 9. & Mar. 10. Centuplum acci-
pient, etiam in hoc seculo.

Ad TERTIUM dicendum, q[uod] omnia illa præmia pfecte
quidem consumabuntur in uita futura, sed interim
etiæ in hac uita quædammodo inchoantur. Nam re-
gnum celorum, ut Aug. dicit, potest intelligi perfectæ
sapientie initium, secundum quod incipit in eis spi-
ritus regnare. Posseflio etiam terra significat affectu
boniorum animæ quiescentis per desiderium in stabili-
tate hereditatis perpetuæ per terram significata. Cō-
solatur autem in hac uita per Spiritum sanctum, qui
paracelitus, id est, consolator dicitur, participando.
Saturant etiam in hac uita illo cibo, de quo dominus dicit. Meus cibus est, ut faciam uoluntatem Pa-
tris mei. In hac etiam uita consequuntur homines
misericordiam Dei. In hac etiam uita purgato oculo
per donum intellectus, Deus quodammodo uideri
potest. Similiter etiam in hac uita qui motus suos pa-
cificant ad similitudinem Dei accedentes, filii Dei
nominantur: tamen hec perfectius erunt in patria.

ARTICVLVS III. Vtrum conuenienter enumerentur beatitudines.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur, quod inco-
uenienter enumerentur beatitudines. Attribuū
tur enim beatitudines donis, ut dictum est. * dono-
rum autem quædam pertinent ad uitam contempla-
tiuam, scilicet sapientia, & intellectus: nulla autem bea-
titudine ponitur in actu contemplationis: sed omnes
in his que pertinent ad uitam actiuam. ergo insuffi-
cienter beatitudines enumerantur.

T2. Præt. Ad uitam actiuam non solum pertinent
dona exequentia, sed etiam quædam dona dirigen-
tia, ut scientia, & consilium: nihil autem ponitur in
ter beatitudines quod directe ad actum scientię, uel
consilii pertinet uideatur. ergo insufficienter beati-
tudines tanguntur.

T3. Præt. Inter dona exequentia in uita actiuia, timor
ponitur ad paupertatem pertinere: pietas autem ui-
deretur pertinere ad beatitudinem misericordiae: nihil
autem ponitur directe ad fortitudinem pertinens. ergo
insufficienter enumerantur beatitudines.

T4. Præt. In sacra scriptura tanguntur multæ aliæ bea-
titudines, sicut lob. 5. dicitur. Beatus homo qui cor-
ripitur a Deo. Et in Psalm. 1. dicitur. Beatus uir qui nō
abit in consilio impiorum. Et Prou. 3. Beatus uir qui
inuenit sapientiam. ergo insufficienter beatitudines
enumerantur.

SED CONTRA. Videtur, quod superflue enume-
rentur, sunt enim septem dona Spiritus sancti: beati-
tudines autem tanguntur in octo. ¶ **P**ret. Luc. 6. po-
nuntur quatuor tantum beatitudines, superflue ergo
enumerantur septem, uel octo in Matthœ.

RESPON. Dicendum, q[uod] beatitudines istæ conve-
nientissime enumerantur. Ad cuius evidentiam est
considerandum, quod triplicem beatitudinem alio
posuerunt. Quidam enim posuerunt beatitudinem
in uita uoluptuosa, quidam in uita actiuia, quidam ne-
ro in uita contemplativa. Hæ autem tres beatitudines
diuersimode se habent ad beatitudinem futuram, cu-
m' eiū dicitur hic beati. Nam beatitudo uoluptuo-
sa, quia falsa est, & rationi contraria, impedimentum
est beatitudini futura. Beatitudo uero actiuia uite di-
spositiua est ad beatitudinem futuram. Beatitudo au-
tem contemplativa, si sit perfecta, est essentialiter ip-
sa futura beatitudo: si autem est imperfecta, est quæ-
dam inchoatio eius. & ideo Dominus primo quidē
potuit quædam beatitudines quasi remouentes im-
pedimentum uoluptuosæ beatitudinis. Consistit n.
uoluptuosa uita in duobus. Primo quidem in afflu-
tia exteriorum bonorum, siue sint diuitiæ, siue sint
honores, a quibus quidem retrahitur homo per uir-
tutem sic, ut moderate eis utatur; per donum au-
tem excellentiori modo, ut s. homo totaliter ea con-
temnat. Vnde prima beatitudo ponitur, Matt. 4. Beati
pauperes spiritu, quod potest referri uel ad contem-
ptum diuitiarum, uel ad contemptum bonorum,
quod fit per humilitatem. Secundo uero uoluptuo-
sa uita consistit in sequendo proprias passiones siue
irascibilis, siue concupiscibilis. A sequela autem pas-
sionum irascibilis retrahit uirtus, ne homo in eis su-
perfluat, secundum regulam rationis: donum autem
excellentiori modo, ut s. homo secundum uolunta-
tem diuinam totaliter ab eis tranquillus reddatur.
Vnde secunda beatitudo ponitur, Beati mites. A se-
quela uero passionum concupiscibilis retrahit uir-
tus, moderate huiusmodi passionibus utendo: donū
uero cas, si neceſſe fuerit, totaliter abiiciendo, quinim
Prima Secundus S. Thomæ. T 2 mo

mo si necessarium fuerit, voluntarium luctum assu-
mendo. Vñ tertia beatitudo ponitur, Beati q̄ lugent.

Actiua ierò uita in his consistit præcipue, quæ p-
ximis exhibemus uel sub ratione debiti, uel sub ro-
ne spontanei beneficii. & ad primum quidem nos
virtus disponit, ut ea quæ debemus proximis, non re-
cusemus exhibere, quod pertinet ad iustitiam. Do-
num autem ad hoc ipsum abundantiori quodam af-
fectu nos inducit, ut scilicet seruenti desiderio ope-
ra iustitie impleamus, sicut seruenti desiderio elu-
riens & sitiens cupit cibum uel potum. Vnde quarta
beatitudo ponitur, Beati qui elurunt, & sitiunt iusti-
tiam. Circa spontanea uero dona nos perficit virtus,
ut illis donemus, quibus rō dictat esse donandum,
puta amicis, aut alijs nobis coniunctis, quod perti-
net ad uirtutem liberalitatis, sed donū propter Dei
reuerentiam solum necessitatem considerat in his,
quibus gratuita beneficia prestat, unde dicitur Luce
14. Cum facis prādium, aut cēnam, noli uocare ami-
cos, aut fratres &c. sed uoca pauperes, & debiles &c.
quod proprie est miseri. Et ideo quinta beatitudo
ponitur, Beati misericordes. Ea uero quæ ad contem-
platiuam uitam pertinent, uel sunt ipsa beatitudo fi-
nalis, vel aliqua inchoatio eius, & ideo non ponunt
in beatitudinibus tanquam merita, sed tanquam p-
remia: effectus autem actiua uitæ quantum ad uirtu-
tes & donas, quibus homo perficitur in seipso, est
munditia cordis, ut, si mens hominis passionibus nō
inquietur. Vnde sexta beatitudo ponitur, Beati
mundo corde. Quantum uero ad uirtutes & do-
na, quibus homo perficitur in comparatione ad p-
ximum, effectus actiua uitæ est pax, secundum illud
Isa. 30. Opus iustitiae pax. Et ideo septima beatitudo
ponitur, Beati pacifici.

A D P R I M U M ergo dicendum, quod actus dono-
rum pertinentium ad uitam actiua, exprimuntur
in ipsis meritis: sed actus donorum pertinentium ad
uitam contemplatiuam, exprimuntur in premiis ra-
tione iam* dicta. Videre n. Deum respondet: dono
intellectus, & conformari Deo quadam filiatione a-
doptiuia, pertinet ad donum sapientie.

A D S E C U N D U M Dicendum, q̄ in his quæ p̄tinēt
ad actiua uitam, cognitio non queritur propter se
ipsam, sed propter operationem, ut etiam Phil. dicit
in 2. * Eth. Et ideo quia beatitudo aliquid ultimum
importat, non computantur inter beatitudines acti-
orum diligenter in uita actiua, quos feliciunt
sicut consiliari est actus consili, & indicare est actus
scientia, sed magis attribuiuntur eis actus operatiui in
quibus diriguntur, sicut scientia lugere, & consilio
misereri.

A D T E R T U M Dicendum, q̄ in attributione bea-
titudinum ad dona, p̄st duo considerari. Quorū unū
est cōformitas materiæ, & s̄m hoc primæ oēs qnq̄
beatitudines possunt attribui. sc̄ iæ & cōfilio, tanq̄ di-
rigentib;: sed inter dona exceptuaria distribuuntur,
ita. sc̄ esurias, & siti iustitie, & ēt misericordia perti-
neant ad pietatem, q̄ perfici hominem in his, quæ
sunt ad alterum, mititas autem ad fortitudinem. Di-
cit enim* Amb. super Lucam, q̄ fortitudinis est irā
uincere, indignationē cohiberi: est n. fortitudo circa
passiones irascibilis, paupertas uero & luctus perti-
neat ad donum timoris, quo homo se retrahit a cu-
piditatibus, & delectationibus mundi. Alio modo
possimus in his beatitudinibus considerare motiva
ipsarū, & sic q̄ tum ad aliqua eoru oportet aliter attri-
buere. præcipue n. ad manutudinem mouet reue-

F rentia ad Deum, quæ pertinet ad pietatem: ad luctu-
dum autem mouet præcipue scientia, per quam in-
mo cognoscit defectus suos, & rerum mundanis
secundum illud Eccl.. Qui addit scientiam, addit
dolorem. Ad esurendum autem iustitia opera, præ-
cipue mouet animi fortitudo: ad miserēdum uero,
præcipue mouet consilium Dei, secundum illud Dan
4. Consilium meum regi placeat; Peccata tua eleme-
synis redime, & iniuriantes tuas misericordis pa-
perum. Et hunc modum attributionis sequitur. Au-
gu. in lib. de sermone Domini in monte.

A D Q V A R T U M dicendum, quod necesse est be-
titudines omnes, quæ in sacra scriptura ponuntur, ad
hanc reduci uel quantum ad merita, uel quantum
ad præmia: quia necesse est, quod omnes pertinant
aliquo modo ad uitam contemplatiuam. unde q̄
dicitur, Beatus uir qui corripitur a Domino, p̄inde
ad beatitudinem luctus; quod uero dicitur, Beatus
uir qui non abiit in consilio impiorum, pertinet ad
munditiam cordis: quod uero dicitur, Beatus uir
qui inuenit sapientiam, pertinet ad premium sepi-
me beatitudinis. Et idem patet de omnibus alijs, quæ
possunt induci.

A D Q V I N T U M dicendum, q̄ octaua beatitudo d-
quedam confirmatio & manifestatio omnium pa-
cedentium. ex hoc n. quod aliquis est confirmatus
in paupertate spiritus & mītate, & alij sequentes
prouenit quod ab his bonis propter aliquā perfec-
tionem non recedit, unde octaua beatitudo quod-
modo ad septem precedentes pertinet.

A D S E X T U M dicendum, q̄ Lucas narrat sermo-
Dñi factum esse ad turbas, unde beatitudines enum-
erantur ab eo s̄m capacitate turbarum, quæ sola uolu-
ptuosa, & temporale, & terrena beatitudinem mo-
uerūt. unde Dñs per quatuor beatitudines quatuor
excludit quæ ad prædictam beatitudinem perti-
nidentur. Quorum primum est, ab in dantia bona
exteriorū, quod excludit per hoc quod dicit, Ben-
pauperes. Scdm est, quod sit bene homini quantum
ad corpus in cibis & potibus, & alij huiusmodi: ad
hoc excludit per scdm quod ponit, Beati qui clu-
tis. Tertium est, quod sit homini in quanti ad co-
dis iucunditatem: & hoc excludit tertio dicens, Ben-
qui nunc fletis. Quartū est, exterior homini fau-
& hoc excludit quartō dicens, Beati eritis cum mo-
derint homines. Et sicut* Amb. dicit pauperes
rinent ad temperantiam, quæ illecebra non quer-
esurias ad iustitiam, quia qui esurit, cōpatitur, & cō-
patiendo largit: fletus ad prudētiam, cuius clu-
re occidua, pati odium hominum ad fortitudinem.

ARTICVLVS IIII.

Verum præmia beatitudinum conuenienter enumerantur.

A D Q V A R T U M sic proceditur. Videtur, quid
amia beatitudinum inconvenienter enumera-
tur. In regno enim celorum, quod est uitam
terrena, bona omnia continentur. posito ergo regno
celorum, non oportuit alia præmia ponere.
¶ 2 Præt. Regnum celorum ponitur pro præmio
in prima beatitudine, & in octaua. ergo eadem res
debet poni in omnibus.
¶ 3 Præt. In beatitudinibus proceditur ascēdēdo, de-
cut Aug.* dicit. In premiis autē uidet, p̄cedi defor-
dendo, nam possessio terre est minus q̄ regnum ca-
rum. ergo inconvenienter hīmōi præmia affigan-
ti.

Sed contra est authoritas ipsius Domini, p̄
huiusmodi proponentis.

RESPON-